

[Weikop.]

mod monopollovens bestemmelser, men at monopoltilsynet på grund af en gammel voldgiftskendelse er vejet tilbage for at tage stilling og derfor ganske simpelt har ladet sorteper — det var i 1953 — gå videre til handelsministeriet med henstilling om, at der blev nedsat et udvalg med det formål for øje at stille forslag om en gradvis afvikling af reglerne om leverancearbejde, med andre ord: afvikling af den aftale, der var indgået mellem beklædningsindustrien og skrædderforbundet.

Den daværende handelsminister, det nuværende ærede medlem fru Lis Groes, sagde, da sagen var fremme i 1955, at offentlige myndigheder principielt burde stå frit i deres køb af uniformer, og det må derfor stå ret klart, at både den daværende minister og monopoltilsynet har fundet aftalen urimelig. Hvad er der så sket siden 1955? Ja, så vidt mig bekendt er der ikke sket noget som helst, og det har haft til følge, at de offentlige myndigheder i disse år har betalt millionbeløb mere ved at få skræddersyede uniformer eller leverancearbejde i stedet for konfektion. Spørgsmålet er jo ikke, om man kan træffe en aftale om løntariffer på skræddersyet tøj eller andet — det kan man naturligvis gøre — men om, hvorvidt der kan træffes en aftale, der hindrer et frit valg. Den aftale, det her drejer sig om, stammer helt tilbage fra 1889, og tiden er naturligvis løbet fra den; konfektion er — tror jeg nok man må sige — noget helt andet, end det var dengang. Jeg kan tænke mig, at senere har beskæftigelsesmæssige årsager spillet ind, men nu er der mangel på arbejdskraft blandt skrædderne. Jeg ser for øvrigt, at ifølge det sidste foreløbige arbejdsledseshedstal var der inden for skrædderfaget i august en ledighed på 1,9 pct., og det vil sige, at der faktisk ingen ledighed er.

Jeg spørger derfor, om monopoltilsynet har foretaget sig noget senere; der er jo nu gået 7 år: Jeg kan nemlig meget dårligt tænke mig, at monopoltilsynet i disse mange år stiltiende har kunnet se på opretholdelsen af en aftale, der har været i høj grad omkostningsforøgende for stat og kommuner, og som formentlig har været til overvejelse i dette udvalg i mere end 7 år.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Det ærede medlem hr. Weikop spørger — jeg citerer spørgsmålet —:

„Hvorfor har monopoltilsynet ikke ophævet en mellem Dansk Skrædderforbund og Beklædningsindustriens Sammenslutning indgået overenskomst, der bl. a. hindrer offentlige institutioner og andre i at få uniformsleverancer udført som konfektion i stedet for det langt dyrere skrædderarbejde?“

Det ærede medlem har ret i, at det jo ikke er noget nyt, der er opstået; det ærede medlem har ret i, at det stammer helt fra det forrige århundrede. Men jeg kan sige, når det ærede medlem spørger, at der ikke har foreligget nogen klage for monopoltilsynet, som har kunnet give tilsynet grundlag for at behandle sagen. Det ærede medlem har også ret i, at sagen i 1952-53 blev behandlet af det daværende priskontrolråd, som den 22. maj 1953 i en længere skrivelse henstillede til den daværende handelsminister, Rytter, at tage hele spørgsmålet op til overvejelse. Jeg vil gerne citere skrivelsens slutning:

„Priskontrolrådet skal derfor henstille, at ministeren tager de spørgsmål, der vedrører de gældende organisationsbestemmelser for leverancearbejde, op til en samlet overvejelse, eventuelt således, at der nedsættes et særligt udvalg med det formål for øje at stille forslag om, hvorledes en gradvis afvikling af de nuværende regler for leverancearbejde kan finde sted.“

Under finanslovdebatten i 1955 blev spørgsmålet, som det ærede medlem også understregede, drøftet her i tinget, og den daværende handelsminister, det ærede medlem fru Lis Groes, gav den 14. december 1955 tinget en redegørelse for sagen — jeg kan herom henvise til Folketingstidende 1955-56 sp. 2034-2036, som det ærede medlem sikkert har læst igennem for nylig.

Sagen beror således i øjeblikket i handelsministeriet, der i de forløbne år har ført en række forhandlinger om denne sag med generaldirektoratet for statsbanerne, Dansk Skrædderforbund, Foreningen af danske Fabrikker af Herreklæder og Tekstilfabrikantforeningen. I juli 1957 modtog ministeriet underretning om, at sagen var